

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/246/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713205129
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713205129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: W. F., nar. X.X.XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, o zaplatenie 353,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 277 € s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 1.10.2014 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 11,92 € a náhradu trov právneho zastúpenia spoločnosti Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o. vo výške 46,83 € a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Súd u r č u j e, že zmluvné podmienky u Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. patriacich k úveru podľa návrhu zmluvy z 3.9.2010 účastníkov navrhovateľa a odporcu v znení:

Hl. 7 Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru, § 6 v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b), a c) § 3 tejto Hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinností klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Hl. 17 Záverečné ustanovenia, § 3 v prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15 %, z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškani. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,-eur v prípade prvej upomienky, a 12,-eur v prípade ďalšej upomienky,

sú podmienkami neprijateľnými a neplatnými.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresný súd Skalica dňa 23.7.2013 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 353,37 eur spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,22 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 78,89 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 317,78 eur od 16.7.2013 do zaplataenia a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 3.9.2010 uzatvoril navrhovateľ s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 277 eur. Odporca sa zaviazal uhradiť úver v 10 mesačných splátkach po 32,65 eur. Nakoľko odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami uložil pokutu vo výške 19,59 eur a dňa 28.3.2011 mu zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 353,59 eur. Navrhovateľ si uplatnil návrhom istinu (bez úrokov a poplatkov) v sume 277 eur, úroky do času zosplatnenia v sume 22,93 eur, úroky zo zosplatnenej istiny (ušlý úrok, ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru) v sume 4,77 eur a dlžné poistné v sume 13,08 eur, poplatok za upomienku 16 eur, zmluvnú pokutu 19,59 eur, zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia v sume 0,22 eur, úroky z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu v sume 78,89 eur (vyčíslený s ohľadom na platby odporcu po zosplatnení do dňa podania návrhu).

Pre neúplnosť návrhu súd vyzval navrhovateľa na jeho doplnenie. Navrhovateľ podal písomné vyjadrenie v podaní zo dňa 7.1.2014, kde uviedol, že navrhovateľ od zmluvy neodstúpil, ale zosplatnil úver podľa ust. § 3 hlavy 7 ÚP, keďže sa odporca dostal do omeškania s úhradou aspoň dvoch splátok alebo s jednou dlhšie ako tri mesiace. Istina 159,89 eur bola vypočítaná ako súčet súm pripadajúcich na istinu, ktoré neboli uhradené, zosplatnená istina 117,11 eur ako zvyšná časť istiny, úrok 22,93 eur ako rozdiel úroku z úveru vyrubenej do zosplatnenia úveru a úrok z úveru zaplatený, ušlý úrok z úveru v sume 4,77 eur mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru. Poistné 13,08 eur si uplatnil na základe zmluvy, kde účastníci dohodli poistenie „Balíček premium“. Zmluvná pokuta 19,59 eur bola vyrubená podľa § 3 hlavy 17 ÚP. Poplatky za upomienky 16 eur boli vyrubené podľa ust. 3 hlavy 17 ÚP. Kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia 0,22 eur bol vyrubenej za omeškanie s úhradou splátky č. 1 ako 9 % ročne zo sumy 32,65 eur od 3.10.2010 do 2.11.2010. Kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení od 13.4.2011 do podania návrhu, t.j. do 15.7.2013 v sume 66,44 eur bol vyčíslený ako 9,25 % ročne zo sumy 317,78 eur od 13.4.2011 do 15.7.2013.

Súd uznesením č.k. 3C/246/2013-25 zo dňa 4.7.2014 konanie čiastočne o kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 12,45 eur zastavil a súčasne pripustil zmenu návrhu takto: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 353,37 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,22 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 66,44 eur, úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 317,78 eur od 16.7.2013 do zaplataenia a trovy konania.“

Odporca sa k návrhu vo veci samej nevyjadril.

Vo veci sa jednalo o drobný spor, pretože žalovaná suma nepresahovala výšku 1000,-eur (§ 200ea ods. 1 O.s.p.: Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor) a súd podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vec rozhodol bez prítomnosti nepredvolaných účastníkov bez nariadenia ústneho pojednávania, pričom miesto, čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli OS Skalica najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku vo veci účastníkov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.9.2010, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., splátkovým kalendárom odporcu, podaním navrhovateľa - splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 28.3.2011, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 7.1.2014 a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3.9.2010 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 277 eur. Odporca sa úver zaviazal splácať v 10 mesačných splátkach po 32,65 eur mesačne. V zmluve bola uvedená predajná cena tovaru a to televízoru značky W. v sume 377 eur, suma zaplatená v hotovosti 100 eur, celková výška úveru 277 eur, celková splatná čiastka spotrebiteľom 304,70 eur, ročná úroková sadzba 19,34 %, RPMN 21,3 %, priemerná hodnota RPMN 47,53 %, celkové náklady spotrebiteľa 27,70 eur, dátum prvej splátky 3.10.2010, lehota splatnosti splátok 20 deň v mesiaci. Termíny splatnosti splátok neboli v zmluve uvedené, ani dátum prvej splátky, ani konečná lehota splatnosti zmluva neobsahovala ani poplatky. V zmluve je uvedený tiež balíček Premium 2,18 eur (7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia)

Z úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚP“) súd zistil, že podľa HI. 5 § 1 ÚP je klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak z údajov v zmluve nevyplýva inak.

Podľa HI. 7 § 6 ÚP v prípade vzniku akejkolvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b), c) § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa HI. 17 § 3 ÚP v prípade omeškania úhrady splátky úveru alebo ich časti alebo zmluvných pokút je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania zákonnej výške. V prípade omeškania z úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,-eur v prípade prvej upomienky, a 12,-eur v prípade ďalšej upomienky.

Zo splátkového kalendára odporcu súd zistil, že odporca na poskytnutý úver v sume 277 eur neuhradil nič. Odporcovi bola účtovaná pokuta 19,59 eur, pokuta ušlý úrok 4,77 eur, upomienka I 4 eurá, upomienka II 12 eur.

Podaním navrhovateľa - splatenie celého úveru s výzvou k úhrade zo dňa 28.3.2011 súd zistil, že ním navrhovateľ vyzval odporcu na splatenie zostávajúcej časti úveru spolu so zmluvnou pokutou celkom v sume 353,59 eur do 15 dní od dátumu vyhotovenia výzvy na zaplatenie.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení do 30.6.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1-3, 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení do 31.12.2010 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a, b, d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f, g, i, j, k, n o, y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013

Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z.z. v znení do 31.1.2013, ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd zastáva názor, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - veriteľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Uvedené nerozporoval ani navrhovateľ, ktorý priamo v návrhu uviedol, že sa jedná o spotrebiteľský úver a zmluva uzatvorená medzi účastníkmi je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporcu v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie navrhovateľa, ktorý poskytol podľa predmetu svojho podnikania úver odporcovi podľa zmluvy

vyplýva z ustanovenia § 2 ods. písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd posudzoval vzťah účastníkov nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj špeciálnu právnu úpravu spotrebiteľského úveru obsiahnutého v zákone o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc z tvrdenia navrhovateľa, že s odporcom dňa 3.9.2010 uzavrel úverovú zmluvu, súd skúmal, či vôbec existovala takáto zmluva a ak áno, či bola zmluva uzavretá platne. Ustanovenie § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť zmluvy, z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že podľa § 11 ods. 1 písm. a) sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Zo zmluvy o úvere súd zistil, že bola uzatvorená dňa 3.9.2010. Súd má v konaní preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom platne zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva bola uzavretá v písomnej forme, vyžadujúcej sa pre jej platnosť a bol z nej zrejmy záväzok navrhovateľa (veriteľa) poskytnúť finančné prostriedky a tiež záväzok dlžníka (odporcu) vrátiť ich. Súd v konaní zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS sa súd zaoberá otázkou, či spotrebiteľská zmluva a k nej patriace úverové podmienky, neobsahujú ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda či neobsahuje neprijateľnú podmienku. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd určuje za neprijateľnú podmienku v Hlave 7 § 6 v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. patriacich k úveru podľa návrhu zmluvy z 3.9.2010, podľa ktorej v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b), a c) § 3 tejto Hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinností klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Skutočnosti uvedené v § 3 tejto hlavy sú nasledovné: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace alebo po b) klient oznámil spoločnosti nepravdivé údaje alebo po c) klient porušil niektorú z ďalších povinností z ÚZ alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ. Následkom porušenia niektorej z uvedených skutočností je vznik povinnosti klienta uhradiť celý úver a povinnosť zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku čiže čiastku, na ktorú by navrhovateľovi vznikol nárok, ak by bol úver splácaný v dohodnutých splátkach a spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver neúročiť. Súd hodnotí právny úkon navrhovateľa premietnutý do hl. 7 § 6 ako právny úkon podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný pre jeho neurčitost

a nezrozumiteľnosť. S ohľadom na ustanovenie § 544 ods. 1 a 2 OZ nie je z neho zrejماً výška ušlého úroku dohodnutá medzi účastníkmi a ani výška zmluvnej pokuty, prípadne spôsob jej určenia. Po zosplatnení úveru navrhovateľ nemá právo na úrok z úveru, lebo ide o požičanie peňazí, ku ktorému po zosplatnení celého úroku nedochádza. Podmienkou určitosti zmluvnej pokuty je v zmysle § 544 ods. 2 OZ písomné dojednanie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Je nepochybné, že z ustanovenia Hlavy 7 § 6 „...ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach...“ výška zmluvnej pokuty - určená pevnou a konkrétnou sumou nevyplýva. Zo zmluvného dojednanja nie je dostatočne zrejماً ani spôsob výpočtu. Vymedzenie termínu „ušlý úrok“ nie je konkrétne pre výpočet zmluvnej pokuty v každom jednotlivom prípade. Formulácia podmienky pri určení spôsobu výpočtu ušlého úroku, ak je podľa podmienky ustanovené za zmluvnú pokutu, neobsahuje konkrétne vymedzené pravidlo výpočtu so zadanými veličinami, ktoré sa majú použiť. Ustanovenie pripúšťa aj situáciu, že pre menej intenzívne porušenie povinnosti nastane splatnosť úveru, takže navrhovateľ (veriteľ) nemusí zotrvať vo vzťahu celé úverové obdobie a rovnaký zisk v podobe úrokov z poskytnutia úveru dosiahne aj skôr, pretože v znení zmluvnej podmienky úroky v podobe zmluvnej pokuty má týmto spôsobom garantované. Ide o sankciu, ktorá je podľa § 53 ods.4 písm. k) OZ neprijateľná.

Súd ďalej určil za neprijateľnú tiež podmienku v Hl. 17 Záverečné ustanovenia, § 3 v prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 15 %, z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4,-eur v prípade prvej upomienky, a 12,-eur v prípade ďalšej upomienky. Tieto ustanovenia úverových podmienok súd vyhodnotil ako neprijateľné podmienky a preto sú absolútne neplatné s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. Súd dospel k tomu záveru, že zmluvné pokuty dojednané v úverových podmienkach spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné pokuty boli dojednané v rámci úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive a spotrebiteľ si zmluvnú pokutu individuálne nedoednal, nakoľko zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Spotrebiteľ si zmluvné pokuty uvedené v úverových podmienkach, ktoré nie sú súčasťou zmluvy individuálne nedoednal a ustanovenie § 544 ods. 1 OZ predpokladá dohodu strán vtom, za porušenie ktorej konkrétnej povinnosti vzniká záväzok strany porušujúcej zmluvu druhej strane zaplatiť paušalizovanú náhradu škody, ktorou je zmluvná pokuta a súčasne podľa ods. 2 je k platnosti záväzku zo zmluvnej pokuty potrebná dohoda strán, z ktorej musí byť zrejماً výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Súd nepovažoval podmienky, z ktorých uplatňoval navrhovateľ zmluvné pokuty za individuálne s odporcom vyjednané a ani v konaní nebol v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka navrhovateľom preukázaný opak. Podmienky, za ktorých navrhovateľ dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách podľa názoru súdu poškodzujú spotrebiteľa. Navrhovateľ nerozlišuje medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ poruší povinnosť na začiatku zmluvného vzťahu alebo na jeho konci. Vo všetkých prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty a je to potrebné považovať za neprijateľné. V úverových podmienkach bol za to isté porušenie povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih a to jednak úrok z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody a taktiež aj právo navrhovateľa od zmluvy odstúpiť a požadovať zaplatenie celého úveru, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach navrhovateľa a odporcu a preto súd v tejto časti (v časti uplatnených zmluvných pokút) návrh zamietol ako nedôvodný. Čo sa týka poplatku za upomienku vo výške 4,-eur v prípade prvej upomienky, a poplatku vo výške 12,-eur v prípade ďalšej upomienky súd uvedené ustanovenie ÚP určil ako neprijateľné z dôvodu, že súd považoval za neprijateľné, aby odporca v postavení spotrebiteľa znášal akékoľvek výdavky navrhovateľa spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré si navrhovateľ dokonca určil pevnou sumou čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Výška tohto poplatku je nie len v rozpore s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa, ale aj proti dobrým mravom, keďže výška tohto poplatku nie je ničím odôvodnená, keďže niekoľkonásobne prevyšuje poštovné, ktoré navrhovateľ v skutočnosti mohol zaplatiť.

Po zmene petitu je predmetom konania suma 353,37 eur, ktorú tvorí istina 277 eur, úrok do zosplatnenia 22,93 eur, úrok zo zosplatnenej istiny 4,77 eur, poistné 13,08 eur, poplatky za upomienky 16 eur a

zmluvná pokuta 19,59 eur, ďalej je predmetom konania kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,22 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 66,44 eur, úrok z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 317,78 eur od 16.7.2013 do zaplatenia a trovy konania

Ako súd uviedol vyššie, úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú a preto súd nárok navrhovateľa na úrok do zosplatnenia 22,93 eur, úrok zo zosplatnenej istiny 4,77 eur, poplatky za poistenie 13,08 eur, poplatky za upomienky 16 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 0,22 eur a kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 66,44 eur ako nedôvodný zamietol.

Čo sa týka zmluvnej pokuty uplatnenej v sume 19,59 eur podľa ust. § 3 hlavy 7 ÚP, súd posúdil návrh ako nedôvodný v tejto časti vzhľadom na to, že zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na znenie § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, kedy na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ustanovení ÚP aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán, pričom navrhovateľ nepreukázal, že podmienky týkajúce sa zmluvnej pokuty boli individuálne medzi navrhovateľom a odporcom vyjednané, pričom dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa a súd má za to, že ju nemožno považovať za platne dojednanú v zmysle § 544 ods. 1 a 2 OZ. Výška tejto zmluvnej pokuty je úplne závislá od jednostrannej vôle navrhovateľa, umožňuje výšku určiť výlučne jednej strane bez akýchkoľvek obmedzení a tým hrubo poškoduje druhú stranu. Zmluva medzi účastníkmi vznikla v dobe, kedy už Slovenská republika transformovala do svojho právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Súd dospel k tomu záveru, že ustanovenia o zmluvných pokutách dané do ÚP navrhovateľom spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sankciu. Pokiaľ by súd návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty vyhovel, nielen že by porušil zákon, princípy súkromného práva, ale došlo by aj k porušeniu záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva v Európskej únii. Navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú navrhovateľ žiada od spotrebiteľa zaplatiť. Súd považuje za neprijateľné, aby bol spotrebiteľ sankcionovaný spôsobom ustanoveným v ÚP, pretože zmluvná pokuta má byť primeraná aj k výške a významu záväzku, ktorý sa ňou zabezpečuje.

Keďže má súd v konaní predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že odporca získal úver v sume 277 eur, pričom úver neuhradil žiadnou splátkou a ako súd uviedol vyššie úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový a zmluvnú pokutu určil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd zaviazal odporcu na zaplatenie nesplatennej výšky istiny v sume 277 eur a vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania v zmysle Nar. vl. 87/1995 Z.z., vo výške 8,50 % ročne z priznanej istiny 277 eur, avšak súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania až odo dňa 1.10.2014 do zaplatenia, vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že výzva k úhrade celého úveru zo dňa 28.3.2011 bola odporcovi doručená a preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bol odporcovi doručený návrh s prílohami, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy sa odporca dozvedel, že jeho záväzok voči navrhovateľovi je splatný a vo zvyšku nárok navrhovateľa na úroky z omeškania ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ nebol v konaní celkom úspešným účastníkom oproti odporcovi a preto súd vypočítal jeho pomer úspechu resp. neúspechu k pomeru úspechu resp. neúspechu protistrany v konaní. Pomer rozdelenia trov konania zodpovedá pomeru úspechu navrhovateľa zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 353,37 eur, z toho mu súd priznal sumu 277 eur

a do zvyšku tejto sumy návrh zamietol. Miera úspechu navrhovateľa predstavuje 78,39 % a u odporcu 21,61 %. Nakoľko mal navrhovateľ v predmetnej veci čistý úspech 56,78 %, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 11,92 eur (56,78 % z 239,5 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 46,83 eur (56,78 z 82,48 eur) a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, režijný paušál 2 x 7,81 eur a 20 % DPH.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.